

(Ter informatie:

Het is vandaag Missiezondag en op alle continenten vieren katholieke gelovigen hun wereldomvattende gemeenschap in gebed en solidariteit. Missio is de organisatie hierachter. Al die gemeenschappen vieren wat hen samenbindt, namelijk het geloof in Jezus Christus. Dat betekent een grote kracht. De kracht van het geloof, die ons over onze eigen grenzen heen laat kijken. We kijken met Missio naar Papua-Nieuw-Guinea, dat is dit jaar het voorbeeldland van de Wereldmissiemaandcampagne. Missio laat zien waar het land mee worstelt en hoe vrouwen een leidende rol spelen om gerechtigheid en vrede te bevorderen.)

Overweging Mariakerk 29^e zondag door het jaar jaar B Missiezondag 20 10 2024

Lezingen: Jesaja 53,10-11 en Marcus 10,35-45

“Als de kerk niet dient, dient zij tot niets”.

Dat is een bekende uitspraak van bisschop Gaillot. Eenvoudig, maar kraakhelder. Een zin die telkens opnieuw gezegd moet worden. Want het tegenovergestelde van dienen, nl. macht en aanzien willen hebben, - dat is zo verleidelijk voor mensen.

Kijk maar naar de lijstjes die voortdurend gemaakt worden: de 500 rijkste mensen van Nederland, de machtigste mannen ter wereld, de zakenvrouw van het jaar, enz., enz.

Of kijk hoe op Koningsdag de mensen proberen vooraan te staan, om de koning een hand te kunnen geven, of even in de camera te kijken. Blijkbaar is het een verleiding: dat je in de buurt bent van een beroemdheid, dat je gezien wordt.. Alsof dat afstraalt op jou en jij ook belangrijker wordt.

Dat dachten twee van Jezus' leerlingen ook. Net als hij verteld heeft dat hij zal moeten lijden en ter dood gebracht zal worden, vragen ze hem doodleuk: “Geef dat in uw glorie een van ons aan uw rechter- en de ander aan uw linkerhand moge zitten.”

Kennelijk denken ze dat Jezus een mooi koninkrijkje gaat stichten en dat zij het daar nog ver kunnen schoppen.

Die leerlingen denken vanuit menselijke, wereldlijke macht. Jezus gaat het om iets anders. Niet om de macht zoals de heersers toen – en nu – laten zien, die ‘met ijzeren vuist regeren’. Het gaat hem om een dienende macht. Ware grootheid van de mens komt tot uiting in het dienstbaar zijn: “wie onder u groot wil worden, moet dienaar van u zijn”.

En ook staat er: “want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en om zijn leven te geven als losprijs voor velen.”

Daarmee lijkt Jezus verwant aan een andere figuur uit de traditie: de lijdende dienaar, over wie we vandaag lezen bij Jesaja.

Degene die het lijden niet uit de weg gaat. Degene die daar als het ware in ‘meegeeft’, er zich in geeft en zo meegaat in het door God gegeven leven én lijden. Een lijden als een offer ten bate van anderen, bevrijdend voor velen.

Ook Jezus geeft zijn leven ten bate van anderen. Als ‘losprijs’, hij koopt anderen vrij.

Het is een moeilijk te begrijpen thema, maar wat we hierin misschien wél kunnen begrijpen, is hoe bijzonder het is als iemand de tekortkomingen van anderen op zich neemt. De last daarvan overneemt: geef maar aan mij, ik zal het wel dragen. En dan ben jij ervan bevrijd.

Een buitengewoon genereuze manier van dienstbaar zijn.

Laten we een uitstapje maken naar de Stille Oceaan. Witte stranden, helder water, palmbomen, een strakblauwe hemel... we zijn op de Carteret Eilanden die horen bij Papoea-Nieuw-Guinea. Het klinkt paradijselijk, maar voor de 2700 inwoners is het dat niet. Deze eilandjes worden langzamerhand overspoeld door de oceaan, door stijging van de zeespiegel. Stel je voor dat je land, waar vele generaties vóór jou hebben gewoond, gewoon verdwijnt. De mensen hier worden noodgedwongen klimaatvluchtelingen.

Woordvoester van de bewoners is Ursula Rakova. Deze vrouw schoolt jongeren om mangrovebomen te planten. Die helpen het eiland te stabiliseren, zodat de bewoners meer tijd krijgen om hun verhuizing te organiseren. Want waar moet je naar toe?

De katholieke kerk op het grotere eiland Bougainville heeft grond ter beschikking gesteld waarop de bedreigde eilandbewoners opnieuw kunnen beginnen.

Het zijn met name vrouwen die een leidende rol op zich nemen om de problemen op de eilanden het hoofd te bieden. Dat is niet vanzelfsprekend in een door mannen gedomineerde cultuur, waar geweld tegen vrouwen veel voorkomt. Maar Ursula Rakova en Helen Hakena zijn een voorbeeld voor andere vrouwen.

Missio vraagt op deze Missiezondag om onze solidariteit, zoals met de vrouwen op de eilanden in de Stille Oceaan. Zij geven vorm aan het samenleven in de familie, de kerk en de maatschappij. Deze vrouwen zijn 'groot' doordat zij dienen.

"Je moet dienaar willen zijn" – zegt het evangelie: recht doen aan de ander, zodat die zich kan ontplooien. Recht doen aan het samenleven van mensen, aan de gemeenschap.

In een gemeenschap waar dat gebeurt, daar mag je ook rekenen op medeleven en solidariteit met jouzelf, wanneer jij dat nodig hebt.

Ieder van ons kan dat doen, gewoon heel bescheiden op de plaats waar je leeft, daar waar jij verantwoordelijk bent.

"Je moet dienaar willen zijn..."

Ine Bertens